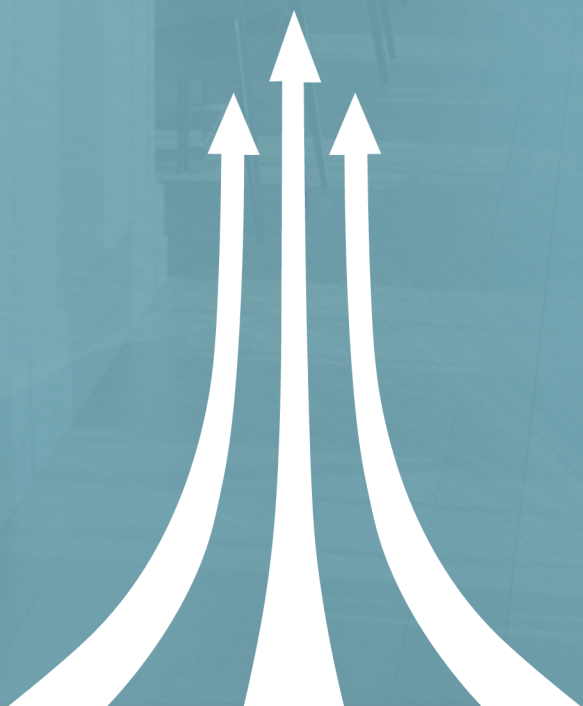

Det skal være billigere at drive virksomhed

HORESTAs **10**
veje til vækst

Hotel, restaurant og turismeerhvervet har gennem de senere år oplevet markant vækst og sat nye rekorder for både omsætning og beskæftigelse. Samtidig rummer erhvervet fortsat et betydeligt potentiale for at skabe yderligere aktivitet, investeringer og arbejdspladser i hele landet.

Branchen er imidlertid stærkt konkurrenceudsat og opererer under et af Europas højeste skatte og afgiftstryk. Det presser virksomhedernes marginer og svækker deres muligheder for at investere og udvikle forretningen.

Netop derfor ligger der et oplagt vækstpotentiale i at lempe skatter og afgifter og samtidig forenkle reglerne. Bedre og mere konkurrencedygtige rammevilkår vil styrke erhvervets konkurrencekraft og frigøre investeringer, som kan omsættes til flere job, højere produktivitet og øget værdiskabelse for dansk økonomi.

Med dette udspil præsenterer HORESTA 10 konkrete forslag, der kan styrke erhvervets konkurrencekraft og frigøre yderligere vækst til gavn for beskæftigelse og dansk økonomi.

1.

Fuld momsafløftning for virksomheders restaurantbesøg

Regeringens turismestrategi slog fast, at man ønsker, at flere virksomheder får øjnene op for Danmark som konference- og mødedestination. Men skal Danmark blive virksomheders foretrukne konference- og mødedestination, skal der fjernes et afgørende bump.

Danmark er det eneste land i Europa, hvor virksomheder kun kan afløfte 25 % af momsen ved erhvervsmæssig bespisning. Det betyder i praksis, at tre fjerdedele af momsen på restaurant- og konferencebesøg ikke kan fradrages. Det er en særregel, der både fordyrer møder, kongresser og forretningsmiddage og svækker Danmarks konkurrenceevne. For udenlandske virksomheder er incitamentet tydeligt: Lægger man sine møder i Flensborg eller Malmø, opnår man fuldt fradrag og lavere momssats. Stort set alle varer og tjenesteydelser i Danmark er omfattet af fuld momsafløftning. Derfor vil en ændring af reglerne blot ligestille restauranterhvervet med alle øvrige erhverv.

HORESTA foreslår:

En afskaffelse af særreglen og indførelse af fuld momsaflyftning vil løfte efterspørgslen på tværs af restaurations-, hotel- og konferencebranchen, styrke erhvervsturismen og harmonisere reglerne. Det vil samtidig være en væsentlig forenkling af momsreglerne til gavn for alle virksomheder. En fuld momsaflyftning vil koste 3,8 mia. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd jf. Skatteministeriet.[1]

Man kan eventuelt indføre en trappemodel, så det indfases over en årrække, ligesom man gjorde med hotellerne i perioden 2011 til 2015.

2.

Sænk selskabsskatten

For at styrke danske turismevirksomheders konkurrenceevne foreslår HORESTA, at selskabsskatten sænkes til minimum samme niveau som Sverige, nemlig 20,6 %. Turismebranchen er i direkte konkurrence med vores nabolande, hvor både skat, moms, lønniveauer og energiomkostninger er lavere. En lavere selskabsskat vil give virksomhederne bedre muligheder for at investere i grøn omstilling, kapacitetsudvidelser og medarbejderudvikling. Dermed vil det både styrke turismeerhvervet og dansk økonomi som helhed. En sænkelse af selskabsskatten vil koste 3,3 milliarder kr. årligt efter tilbageløb og adfærdsændringer jf. skatteministeriet.[2]

3.

Gør det frivilligt for hotel-, restaurations- og forlystelseserhvervet at modtage kontanter

Kontantpligten blev indført i 1984 for at sikre adgang til betaling i en tid, hvor Dankortet var nyt, og muligheden for digital betaling var begrænset. Virkeligheden i 2026 er en helt anden: næsten 9 ud af 10 betalinger i Danmark sker i dag digitalt, og kontanter udgør en meget lille del af forbruget, særligt i oplevelseserhvervene. Alligevel er hoteller, restauranter, cafeer og forlystelsesparker fortsat tvunget til at håndtere kontanter, selv når det både er dyrt, besværligt og helt unødvendigt.

[1] SAU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 260, Skatteudvalget 2024-25

[2] SAU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 260, Skatteudvalget 2024-25

For en forlystelsespark som f.eks. Faarup Sommerland kan håndteringen løbe op i 500.000 kroner om året. Hertil kommer investeringer i særlige bankbokse, øget personaleforbrug til optælling ved hvert vagtskifte og løbende administration for at leve op til en pligt, som i meget lille omfang bliver brugt af gæsterne.

Problemet forværres af, at bankerne ikke er omfattet af kontantpligten. Det betyder, at virksomheder, der modtager meget få kontanter, alligevel skal betale dyrt for at slippe af med dem. For mange aktører er dette blevet en ren byrde uden nogen som helst driftsmæssig fornuft.

Kontantpligten påvirker også sikkerheden for medarbejderne. Selvom pengene i kassen ofte er minimale, udgør enhver mængde kontanter en risiko for tyveri og røveri.

I andre dele af oplevelsesøkonomien har man allerede taget konsekvensen: Mange festivaler i Danmark opererer uden kontanter i lukkede kredsløb, og det fungerer fuldstændig uproblematisk både for gæster, leverandører og myndigheder. Den samme mulighed bør gælde for hotel-, restaurations- og oplevelseserhvervet, der ikke udgør en samfundskritik funktion såsom apoteker og dagligvarebutikker.

HORESTA foreslår:

Fremover bør det være frivilligt for hotel-, restaurations- og oplevelseserhvervet, hvorvidt man vil modtage kontanter eller ej.

4.

Bevar danske familieejede virksomheder og lemp generationsskifteskatten

Familieejede virksomheder er en central del af dansk erhvervsliv, ikke mindst uden for de største byer, hvor turisme- og oplevelsesvirksomheder ofte er blandt de vigtigste private arbejdspladser. Alligevel er det i Danmark fortsat relativt dyrt og komplekst at gennemføre et generationsskifte sammenlignet med mange andre europæiske lande.

Selv om bo- og gaveafgiften samlet set udgør under 1 pct. af statens indtægter, rammer den ved generationsskifte en relativt lille gruppe virksomheder meget hårdt. Likviditetsdrænet ved et ejerskifte kan være så stort, at familien enten

må gældsætte virksomheden, udskyde nødvendige investeringer eller i værste fald sælge helt eller delvist til eksterne ejere. Det er særligt udfordrende i kapitaltunge brancher som hoteller, forlystelsesparker og større restaurations- og oplevelseskoncepter, hvor værdierne ofte er bundet i bygninger, anlæg og udstyr.

I de senere år har flere europæiske lande helt afskaffet eller markant lempet beskatningen af generationsskifter. Sverige, Norge, Østrig, Tjekkiet og Slovakiet har fjernet afgiften, og andre lande har indført særskilt lempelige regler for virksomheder, der går i arv, f.eks. via høje bundfradrag, særlige rabatter på værdiansættelsen eller krav om fortsat drift som betingelse for lempelig skat.

Den politiske aftale fra juni 2024 om at sænke satsen ved generationsskifte fra 15 pct. til 10 pct. og indføre retskrav på skematisk værdiansættelse er et skridt i den rigtige retning. Men både niveauet og kompleksiteten er fortsat en udfordring for mange familieejede virksomheder herunder i hotel- og restaurationsbranchen samt attraktioner, hvor generationsskifter typisk er planlagte, langsigtede og afgørende for lokal beskæftigelse.

De beløb, der i dag betales i generationsskifteskatt, kunne i stedet investeres i grøn omstilling, renoveringer, energiforbedringer, nye oplevelser, flere værelser og kompetenceudvikling. Når en familieejet virksomhed skal finde millionbeløb til skat i forbindelse med et ejerskifte, risikerer man at sætte udviklingen på pause i en årrække.

HORESTA foreslår:

På denne baggrund foreslår HORESTA, at man går videre end den allerede aftalte lempelse og gennemfører en egentlig modernisering af generationsskifteskatten for virksomheder:

- Yderligere sænkning af generationsskifteskatten, der matcher vores nabolande og styrker danske virksomheders konkurrenceevne.
- En model kan være en trinvis nedsættelse (fx fra 10 pct. til 5 pct.) kombineret med krav om fortsat drift og ejerskab i en årrække, så man fastholder arbejdspladser og langsigtet ejerskab. En halvering af afgiften vil koste 420 millioner kr. årligt efter tilbageløb og adfærdsændringer jf. Skatteministeriet.[3]

En lempeligere beskatning vil styrke investeringerne, sikre ejerskifte på danske hænder og bidrage til flere arbejdspladser og større velstand i både byer og landdistrikter.

5.

Afskaffelse af den volumenbaserede emballageafgift

Med den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage er det besluttet midlertidigt at fjerne den volumenbaserede emballageafgift i 2026 og 2027. Det er et skridt i den rigtige retning, men det løser kun en lille del af problemet. Virksomhederne står fortsat med et komplekst og dyrt system, hvor de både betaler producentgebyrer og emballageafgifter, samtidig med at de skal håndtere betydelige administrative byrder.

HORESTA foreslår, at den midlertidige afskaffelse af den volumenbaserede emballageafgift gøres permanent.

Vin- og spiritusflasker udgør langt størstedelen af indtægterne ved den volumenbaserede emballageafgift, og de er allerede omfattet af det udvidede producentansvar. Når virksomhederne finansierer indsamling og behandling af emballageaffald via producentansvaret, giver det ikke mening, at de samtidig beskattes efter emballagens rumindhold. En total afskaffelse vil mindske dobbeltregulering, reducere bureaukratiet og frigøre ressourcer, som virksomhederne i stedet kan bruge på reelle grønne investeringer og bedre service til gæster og kunder.

En permanent afskaffelse vil koste 40 millioner kr. årligt efter tilbageløb og adfærdssændringer jf. Skatteministeriet.[4]

6.

Afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift

Den vægtbaserede emballageafgift trækker i den modsatte retning af de grønne ambitioner. I praksis betyder det, at mere miljøvenlig og genanvendelige emballager ofte er tungere og dermed udløser en højere engangsserviceafgift, samtidig med at de giver et lavere miljøgraderet bidrag under producentansvaret. Omvendt kan lettere, men mindre genanvendelige

[4] SAU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 184 Skatteudvalget 2025-26

emballage være billigere afgiftsmæssigt, men dyrere under producentansvaret. Det betyder, at virksomhederne kan ende i en situation, hvor de reelt tvinges til at vælge mellem en højere engangsserviceafgift og et lavere miljøgraderet bidrag eller en lavere afgift, men et højere bidrag under producentansvaret.

Dette skaber uforudsigelige og komplekse økonomiske konsekvenser for mange virksomheder. Det øger den administrative byrde ved valg, dokumentation og opgørelse af emballagetyper, samtidig med det skaber en manglende sammenhæng mellem regulering og reelle miljøeffekter.

HORESTA foreslår:

HORESTA foreslår derfor, at den vægtbaserede emballageafgift afskaffes fuldstændigt for virksomheder, der er omfattet af det udvidede producentansvar. En fuldstændig afskaffelse vil koste 325 millioner kr. årligt efter tilbageløb og adfærdsændringer jf. Skatteministeriet.[5]

Når staten allerede har indført et system, hvor miljøgraderede bidrag skal styre virksomhederne i en grønnere retning, bør den gamle vægtbaserede afgift udfases. Det vil skabe et mere enkelt og gennemskueligt regelsæt, sikre at de økonomiske incitamenter understøtter og ikke modarbejder grøn omstilling. Samtidig vil det reducere de samlede omkostninger for virksomhederne i hotel-, restaurant- og turismeerhvervet.

7.

Nedsættelse af momsen på hotelovernatninger og restaurationsbesøg

Danmark har i dag Europa højeste momssatser på både hotelovernatninger og restaurationsbesøg. Hvor størstedelen af EU-landene har reducerede satser i intervallet 5–12 %, betaler gæster og virksomheder den fulde momssats på 25 % i Danmark. Det giver en markant konkurrencemæssig ulempe for dansk turisme.

For internationale turister er prisniveauet en af de mest afgørende faktorer for valg af destination, og her skiller Danmark sig negativt ud. En reduktion af momsen er et af de mest veldokumenterede virkemidler til at styrke efterspørgslen, tiltrække nye gæster og skabe arbejdspladser.

For hoteller, restauranter, caféer, barer og attraktioner vil en momsnedsættelse være direkte omsættelig til højere kvalitet, bedre kapacitetsudnyttelse, flere helårsarbejdspladser og øgede investeringer i bæredygtighed og grøn omstilling.

Samtidig er de direkte konkurrenter i vores nærområde alle i en situation, hvor hoteller og restauranter beskattes væsentligt lavere. Det betyder, at Danmark i dag aktivt beskatter sig ud af vækstmuligheder, særligt i skuldærsæsonerne, hvor prisfølsomheden er størst, og hvor der er et uforløst potentiale for meromsætning.

HORESTA foreslår derfor følgende:

1. **Indfør en reduceret moms på hotelovernatninger på niveau med vores europæiske konkurrenter.** En sats i intervallet 10–12 % vil gøre Danmark langt mere konkurrencedygtigt, styrke helårsturismen og bidrage til en mere robust turisme-sektor. Skatteministeriet vurderer, at en momsnedsættelse på hotelovernatninger til 12 pct. vil koste ca. 1,0 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd, til 11 pct. ca. 1,1 mia. kr., og til 10 pct. ca. 1,2 mia. kr. årligt.[6]
2. **Sænk momsen på restaurationsbesøg.** En lavere sats vil øge forbruget, styrke branchens indtjening og skabe flere arbejdspladser. Skatteministeriet vurderer, at en momsnedsættelse til 20 pct. vil koste 2,5 mia. kr. efter tilbageløb og adfærdsændringer, en nedsættelse til 15 pct. vil koste 5,3 mia. kr., og en nedsættelse til 10 pct. vil koste 8,4 mia. kr.[7]
3. **Lavere moms på fødevarer skal også omfatte restauranter.** Et bredt politisk flertal i Folketinget har afsat 6 mia. kr. årligt fra 2028 og frem til at reducere leveomkostningerne for danskerne ved som udgangspunkt enten at nedsætte momsen på alle fødevarer eller fjerne momsen på frugt og grønt. Såfremt det besluttet at nedsætte momsen på alle fødevarer, så er det centralt, at det ikke kun er på fødevarer i detailhandlen, men at restauranterne også omfattes, da det ellers vil svække restaurationsbranchens nationale konkurrenceevne og blive forholdsmæssigt dyrere at spise ude sammenlignet med at handle i et supermarked.

[6] SAU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 188 Skatteudvalget 2025-26

[7] SAU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 189 Skatteudvalget 2025-26

8.

Afskaffelse af tillægsafgiften på mousserende vin

Den danske tillægsafgift på mousserende vin er et levn fra en forsvunden tid. Afgiften lægger 3,35 kr. pr. liter oven i den almindelige vinafgift for produkter med et overtryk på mindst 3 bar ved 20 grader eller en champagneprop med fastholdelsesanordning.

Afgiften har ingen dokumenteret sundhedsmæssig, miljømæssig eller forbrugerrelateret begrundelse. Den er udelukkende administrativ og stammer fra en tid, hvor mousserende vine blev betragtet som et luksusprodukt forbeholdt de få. I dag er mousserende vin en helt almindelig del af sortimentet i et dansk supermarked, på restauranter, caféer mv.

Alligevel skal virksomheder føre særskilt regnskab for netop denne varegruppe. Importører har investeret i dyre IT-systemer for overhovedet at kunne administrere afgiften, og serveringsstederne kæmper med kompleks dokumentation, der på ingen måde står mål med afgiftens størrelse eller formål. For mange virksomheder opleves det som ren bureaukratisk støj uden nogen form for samfundsnytte.

Afgiften medfører samtidig en konkurrenceforvridning mellem mousserende vin og andre alkoholtyper, som ikke rammes af tilsvarende særregler. I en tid, hvor regeringen ønsker at styrke erhvervslivets rammevilkår og reducere unødigt bureaukrati, er afgiften på mousserende vin et oplagt sted at sætte ind. Den er omkostningstung, formålsløs og ude af trit med moderne forbrug og produktion.

HORESTA foreslår:

Derfor foreslår HORESTA at afskaffe tillægsafgiften på mousserende vin. En fuldstændig afskaffelse vil koste 15 millioner kr. årligt efter tilbageløb og adfærdsændringer jf. Skatteministeriet.[8]

9.

Afskaf afgiften på konsum-is

Afgiften på konsum-is er en af de mest forældede og administrativt byrdefulde afgifter, som rammer oplevelseserhvervene. Den blev designet til industriel masseproduktion, men rammer i dag små ishuse, caféer, restauranter og forlystelsesparker, hvor produktionen foregår løbende og i mindre serier end på en fabrik med masseproduktion.

Afgiften udgør 6,98 kr. pr. liter is, men selve indberetningssystemet er i praksis ikke anvendeligt for branchen. Friskproduceret is til servering bliver produceret ad hoc gennem hele dagen, ofte i flere batches med toppings og fyld, som gør det fysisk umuligt at måle de præcise mængder efter SKATs metode.

Derudover opstår der naturligt svind og kassation: is der smelter i varmen, partier der ikke opfylder kvalitetskrav, eller smage der må kasseres, hvis f.eks. fyldet løber tør. Alt dette skal i princippet registreres og modregnes, men det er umuligt at måle præcist i en travl produktion, hvor medarbejderne skal betjene gæster frem for at stå med litermål.

Konsekvensen er, at virksomhederne i praksis risikerer at betale for meget i afgift, fordi ingen tør risikere at indberette for lidt. Dermed bliver afgiften både en økonomisk byrde og en kilde til administrativ usikkerhed. Det rammer de virksomheder, som spiller en vigtig rolle i dansk turisme- og oplevelsesøkonomi.

HORESTA foreslår:

Derfor foreslår HORESTA at afskaffe afgiften på konsum-is. En fuldstændig afskaffelse vil koste 350 millioner kr. årligt efter tilbageløb og adfærdsændringer jf. Skatteministeriet.[9]

10.

Ensart vægtafgiften for campingvogne og trailere

Reglerne for vægtafgift på campingvogne og trailere er i dag unødigt forskellige. Der er både forskel på opkrævningen (halvårligt for campingvogne og årligt for trailere), på vægtkategorierne og på satserne. Det gør systemet mere komplekst, end det behøver at være.

Det er svært at forklare og opleve som rimeligt, fordi belastningen af vejnettet i praksis afhænger af vægten og ikke af, om køretøjet er en campingvogn eller en trailer. En campingvogn på 500 kg og en trailer på 500 kg slider i udgangspunktet lige meget på vejene. Derfor bør afgiftssystemet også være mere ensartet.

HORESTA foreslår, at vægtafgiften for campingvogne og trailere ensartes, så der skabes større sammenhæng i både vægtkategorier og afgiftssatser. Det vil styrke fairness, reducere bureaukrati og gøre reglerne lettere at forstå og administrere.

Samtidig kan mere rimelige og gennemskuelige regler for campingvogne bidrage til bedre rammevilkår for campingturismen, som er vigtig for dansk turisme og for mange lokale erhverv - særligt i landdistrikter og kystområder.